

De lat hoger leggen!

Sylvana Rikkert

Pas geleden zag ik op internet een foto van een zeepaardje met een wattenstaafje. Het wattenstaafje wordt omklemd door de staart van het zeepaardje, dat even groot is als het staafje. Het wattenstaafje, een door mensen gemaakt wegwerpproduct, is totaal misplaatst in het helderblauwe water, vastgehouden door zo'n prachtig diertje. De foto raakte me enorm. Net als foto's van de plastic soep en de zeedieren die verstrikt zitten in door ons weggegooide spullen. De omvang van dit soort milieuproblemen maakt dat ze voor mij enorm overweldigend voelen. En dat heb ik al mijn hele leven. Ik kon me als kind bijvoorbeeld enorm boos maken over en tegelijk verantwoordelijk voelen voor ontbossing en onrecht ver weg. Maar waar moet je beginnen om zo'n groot probleem aan te pakken? Kunnen wij als individu überhaupt ook maar een klein beetje verschil maken? De zoektocht naar antwoord op deze vraag, motiveert mij iedere dag. Het is de reden dat ik twaalf jaar geleden vegetariër ben geworden, zo duurzaam mogelijk leef en al sinds ik mag stemmen GroenLinks stem. Dat voelde soms wel een beetje als vechten tegen de bierkaai en als zwemmen tegen de stroom in. Vegetariër zijn kan soms nogal de sfeer aan tafel bepalen en is dan onderwerp van gesprek, zonder dat je er zelf over begint. En dan ben je ook nog lid van een partij van 'linkse gekkies' die alles wat leuk is (vuurwerk, jagen, vliegen om maar eens wat te noemen) aan banden wil leggen. Gewoon niks zeggen en me nergens mee bemoeien, is dan de makkelijke uitweg. Maar zo zit ik niet in elkaar...

In september ben ik door de leden van GroenLinks Zwolle gekozen tot lijsttrekker. Een fantastische kans voor mij om me op grotere schaal in te gaan zetten voor een groen, duurzaam en sociaal Zwolle. Ik ben ontzettend dankbaar en blij dat de leden

van deze afdeling zoveel vertrouwen in mij hebben om mij op deze positie te zetten. Maar er breekt voor mij nu ook een hele spannende tijd aan. Want ik besef ook dat ik in de rol van lijsttrekker 'in de wind' sta. Ik kan me niet meer verstoppen en gewoon lekker op mijn eigen eilandje vegetarisch eten en duurzaam doen. Ik sta in Zwolle ineens in de voorhoede als het gaat om het verduurzamen van onze stad. Er wordt naar mij gekeken voor een koers, en voor een echte sociale en duurzame oplossing voor maatschappelijke problemen op Zwolse schaal. Maar ik ben enorm blij met deze rol. Omdat ik zie, binnen onze gemeente, maar ook in de rest van het land en ver daarbuiten, dat onze boodschap relevant is en urgenter dan ooit. Maar ook dat we het tij mee hebben. We zijn als GroenLinks allang geen roepende in de woestijn meer als het gaat om duurzaamheid. Er zijn tal van burgers die niet meer wachten op de besluiteloze (ambitie-loze?) overheid en gewoon zelf een initiatief beginnen. Bijvoorbeeld door samen groene stroom op te wekken. Ook in het bedrijfsleven zijn er kleine start-ups die proberen met technische innovaties bijvoorbeeld een oplossing te vinden voor duurzaamheidsproblemen. Zij inspireren het grote bedrijfsleven om maatschappelijk verantwoord te gaan ondernemen. Om met de woorden van een liberale partij uit mijn stad te spreken; 'groen is poen'! Dat duurzaamheid in brede zin steeds meer omarmd wordt door allerlei verschillende partijen, vind ik fantastisch en dat geeft mij enorm veel energie. Linksom of andersom gaat het om het bereiken van eenzelfde doel, en wat mij betreft doen zoveel mogelijk mensen, organisaties, bedrijven en partijen daaraan mee.

Je zou bijna denken dat onze taak als GroenLinks er dan op zit. Niets is minder waar uiteraard, maar we

hebben ons wel te verhouden tot een steeds groter wordend en diverser speelveld. Met partijen die allemaal (min of meer, meewerkend of meestribbelend) dezelfde kant op gaan. Wat is onze taak als GroenLinks dan? De lat hoger leggen! Zorgen dat alle mooie woorden en ambities met betrekking tot duurzaamheid ook leiden tot echte actie. Blijven zoeken naar slimme en sociale oplossingen voor maatschappelijke opgaven. De achterhoede controleren, stimuleren of waar nodig dwingen om ook verantwoordelijkheid te nemen. Maar bovenal moeten we die burgers en organisaties die voorop lopen op het gebied van duurzaamheid en sociale initiatieven ondersteunen waar mogelijk. En de samenwerking opzoeken binnen de samenleving met partijen die dezelfde kant op willen. Wat mij betreft komen we allemaal van ons eilandje af! Ik ga mij daar in Zwolle, samen met mijn getalenteerde en diverse team, met heel veel energie voor inzetten.

We zijn allang geen roepende in de woestijn meer

Sylvana Rikkert is lijsttrekker voor GroenLinks in Zwolle.